

Met publieke beeldvorming valt moeilijk af te rekenen, zeker als je er je naam en faam voor een deel aan ontleent. Nouriel Roubini dankt zijn bekendheid aan zijn uitgesproken sombere voorspellingen. Al vanaf 2005 publiceerde hij over de onhoudbare speculatie op de Amerikaanse huizenmarkt. Het leverde hem de bijnaam "Doctor Doom" op. Toen de vastgoedzeepbel even later knapte was zijn reputatie gevestigd.

Volgens de hoogleraar economie aan de Universiteit van New York is dat deels om de verkeerde redenen. Een pessimist is hij niet, eerder een realist.

Nouriel Roubini (55) werd geboren in Turkije als zoon van Iraanse ouders. Hij verhuisde met zijn ouders naar Italië waar hij later economie ging studeren in Milaan. Later volgde een studie internationale economie aan Harvard University.

Roubini is bepaald geen studeerkamergeleerde. Driekwart van zijn tijd is hij op reis, een noodzakelijke exercitie om een goed beeld te krijgen van de omstandigheden. Onlangs was hij te gast op de jaarlijkse Inside ETF Inside-conferentie in Amsterdam, een goede gelegenheid om met hem in gesprek te gaan.

Voor Nouriel Roubini is één vraag genoeg om een compleet college af te draaien. Hoe de wereld voor een belegger er nu uitziet ten opzichte van twee jaar geleden? Op mitrailleur-tempo loopt de hoogle- raar de wereldeconomie af. De toon is voor zijn doen positief, hoewel Roubini zelf het liever over realisme heeft. Ruim twintig minuten spreekt hij eerst aan één stuk, alleen af en toe onderbroken voor een noodzakelijke hap naar adem. Hij heeft het over een vijftal positieve ontwikkelingen en - om het toch niet helemaal af te leren - over een paar nieuwe risico's.

EUROZONE RUSTIGER

Roubini: "De zorgen om de eurozone zijn zonder twijfel afgenomen. Twee jaar geleden was er nog de vrees dat de eurozone in stukken zou breken. Griekenland stond op het punt

om de muntunie te verlaten terwijl Spanje en Italië bijna afgesneden waren van de financiële markten. Dankzij ingrepen van de ECB en zijn president, diverse hervormingen en de oprichting van een bankenunie is het uiteenvallen van het Europese blok nu minder waarschijnlijk."

SCHULDENPLAFOND OP DE LANGE BAAN

Roubini: "Twee jaar geleden nog dreigde de VS te bezwijken onder een berg onhoudbare schulden. Beleggers vreesden tekorten ter grootte van tien procent van de jaarlijkse inkomsten. Intussen vochten politici elkaar de tent uit en dreigde de overheid zelfs op slot te gaan. Inmiddels is het begrotingstekort teruggelopen tot vier procent van het bruto binnenlands product en daalt het verder."

JAPAN VERBETERT

Roubini: "Als het over Japan gaat kun je gerust stellen dat de situatie daar in 2012 er een van kommer en kwel was. Niet vreemd gezien de zorgen over deflatie, een nieuwe recessie, onhoudbare overheidsschulden en fiscale problemen. De rigoureuze aanpak die premier Abe koos om een crisis af te wenden is voorlopig succesvol. Het vertrouwen in de Japanse economie is groter geworden en de beurs stijgt weer. Structurele hervormingen moeten misschien sneller, maar al met al lijkt Japan op de goede weg."

DRIEKWART VAN ZIJN TIJD IS ROUBINI OP REIS, EEN NOODZAKELIJKE EXERCITIE OM EEN GOED BEELD TE KRIJGEN VAN DE OMSTANDIGHEDEN

TE LAGE INFLATIE

Roubini: "De angst voor te lage inflatie of zelfs deflatie (situatie waarin de prijzen dalen; red.) valt misschien in het niet bij de voorgaande drie kwesties. Feit is dat de vergezichten van naderende deflatie veel beleggers een maand of twintig geleden nerveus maakte. Agressieve monetaire actie van centrale banken hebben die vrees flink verminderd. Voor de eurozone is het gevaar nog niet geheel geweken. De acties van de ECB komende maanden worden wat dat betreft belangrijk."

INSTABIEL MAAR MINDER EFFECT

Roubini: "Sommige zorgen zijn nooit ver weg. De spanning rond Israël bijvoorbeeld. Voor wie het niet meer weet: twee jaar geleden was er de angst voor een militaire confrontatie tussen Israël en Iran vanwege de nucleaire ambities van die laatste. Ontspannen is de situatie nog steeds niet, maar het lijkt erop dat Iran zijn plannen op dat gebied heeft vertraagd. Misschien dat de machthebbers in Teheran een rookgordijn hebben opgetrokken en tijd wil winnen om een atoombom te maken. Er liggen in ieder geval tijdelijke afspraken die het risico op oorlog kleiner maken en daarmee de kans op een snelle stijging van de olieprijs.

In Arabische landen is de situatie juist omgekeerd. Sociaal, economisch en politiek is het in bijvoorbeeld Egypte, Libië en Tunesië maar ook in Irak en Libanon nog steeds een puinhoop, terwijl in Jemen en Syrië oorlog woedt. Iran is weinig stabiel en Pakistan en Afghanistan zijn mislukte staten. Al die problemen blijken slechts een beperkte impact op olie- en gasleveranties aan de rest van de wereld te hebben. Conclusie: geopolitiek mag het Midden-Oosten een belangrijke regio zijn, maar uit financieel en economisch standpunt is de impact beperkt."

Echt veel tijd neemt Nouriel Roubini niet voordat hij zijn pleidooi vervolgt. Want voor oude risico's zijn nieuwe in de plaats gekomen. "Aan alle ontwikkelingen zijn onvermij-